

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie z zażalenia **H.M.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 18 marca 2025 r.,
wystąpienia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie
z dnia 28 stycznia 2025 r., sygn. akt II Kp 2097/24,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

**sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla
Warszawy Pragi-Północ w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie postanowieniem z dnia 28 stycznia 2025 r., sygn. akt II Kp 2097/24, zwrócił się o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swoje wystąpienie wskazał, że sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie z zawiadomienia H.M. o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przez: Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie, Prezesa oraz Przewodniczącego VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych tamtejszego Sądu. W przekonaniu Sądu Rejonowego w celu uniknięcia zarzutów o brak bezstronności i obiektywizmu przy rozpoznaniu sprawy zasadne jest, aby nie była ona rozstrzygana przez tutejszy Sąd.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tego względu jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, jeżeli przemawiają za tym istotne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że „zewnątrzny wizerunek funkcjonowania sądów wymaga, aby unikać wszelkich sytuacji mogących stwarzać zagrożenie formułowania racjonalnych opinii, że nie tylko względy merytoryczne decydują o sposobie rozstrzygnięcia sprawy. Toteż należy uwzględnić wniosek złożony w trybie art. 37 k.p.k., jeżeli zachodzą uzasadnione podejrzenia, że postronny, ale i obiektywny obserwator określonego postępowania sądowego mógłby powziąć wątpliwości co do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2021 r., II KO 34/21, LEX nr 3181529; zob. też: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 2019 r., V KO 71/19; LEX nr 2744156*). „Jeżeli stroną procesu jest sędzia, pracownik sądu lub inna osoba, która ma ciągły bliski zawodowy, a także osobisty kontakt z sędziami - ten sąd nie powinien orzekać w sprawie. Stanowi to przejaw dbałości o owo dobro wymiaru sprawiedliwości, jakim jest z jednej strony efektywność postępowania (zaistniałe wyłączenia poszczególnych sędziów od rozpoznania sprawy) oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, z którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których

nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2021 r., III KO 28/21, LEX nr 3316994*).

Aprobując powyższe, ugruntowane w judykaturze zapatrywania prawne, nie podważając kompetencji Sądu Rejonowego do obiektywnego rozpoznania niniejszej sprawy, należy uznać, że z uwagi na fakt, że zawiadomienie o przestępstwach dotyczy trzech sędziów funkcyjnych, z których dwóch pełni urząd w Sądzie właściwym do rozpoznania sprawy, a trzeci jest Prezesem Sądu Okręgowego w Warszawie, dla zapewnienia optymalnych warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy, zarówno w ujęciu obiektywnym, jak i w odbiorze społecznym, zasadne jest skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy poza okręg tego Sądu. Takim Sądem jest Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, którego siedziba mieści się w niedalekiej odległości od siedziby Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł.]